

Dosarul nr. 3ra-1181/22
2-19104145-01-3ra-10112022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. M. Gandrabur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

18 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rocaprund”, reprezentată de avocatul Andrei Stănilă,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rocaprund” împotriva Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului și Inspectoratului pentru Protecția Mediului cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 18 iunie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Rocaprund” a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului și Inspectoratului pentru Protecția Mediului cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 15 martie 2019 de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului din cadrul Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului a fost întocmit procesul-verbal de control nr. 01-PV-I/A-19 privind efectuarea controlului la zăcământul de calcar pentru construcții „Zăicani” din s. Zăicani, r-nul Râșcani.

A menționat că, în baza procesului-verbal au fost constatate încălcări ale prevederilor art. 199, 39, lit. d) și g), art. 72 alin. (4) din Codul subsolului, art. 31, 71, 79 din Codul funciar, fiind notate în partea descriptivă următoarele recomandări privind înlăturarea încălcărilor stabilite, precum: - Respectarea cerințelor de proiect privitor la redepozitarea straturilor decopertate în locurile stabilite (termen 60 zile); - Stoparea acțiunilor de folosire a decopertei stâncoase în alte scopuri decât cele stabilite în proiectul de execuție și condițiile contractului pentru atribuirea în folosință a sectorului de subsol (termen permanent).

Reclamanta a susținut că la data de 15 aprilie 2019 a depus cerere prealabilă de contestare a procesului-verbal nr. 01-PV-I/A-19 din 15 martie 2019. Iar, la 27 mai 2019 prin intermediul oficiului poștal a recepționat decizia Consiliului pentru Soluționarea Disputelor nr. 487 din 23 mai 2019 cu privire la examinarea cererii prelabile depusă

împotriva procesului-verbal de control nr. 01-PV-I/A-19 din 15 martie 2019 a Inspectoratului pentru Protecția Mediului. Ulterior, la 31 mai 2019 a recepționat decizia Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 04/1-05/2063 prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea prealabilă depusă, fiind menținută decizia Consiliului pentru Soluționarea Disputelor nr. 487 din 23 mai 2019.

Reclamanta a afirmat că nu este de acord cu decizia Consiliului pentru Soluționarea Disputelor nr. 487 din 23 mai 2019, precum și cu decizia Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 04/1-05/2063 din 31 mai 2019, le consideră neîntemeiate și contrare prevederilor legale.

În continuare, a specificat că în conținutul deciziilor din 23 mai 2019 și 31 mai 2019 s-a indicat că, d-lui Ion Cateli, angajat al societății i-a fost adusă la cunoștință delegația de control nr. 01-DL/A-19 din 27 februarie 2019, unde sunt determinate documentele și actele normative ce vor fi utilizate în cadrul controlului și în a căror bază se efectuează controlul.

A susținut că într-adevăr în conținutul delegației de control din 27 februarie 2019 se face referire la prevederile legale în baza cărora s-a efectuat controlul de stat, însă în cererea prealabilă depusă de societate s-a menționat despre actele care au stat la baza constatării încălcării și dispunerii prescripțiilor, care sunt indicate în procesul-verbal de control din 15 martie 2019, dar care nu au fost prezentate la momentul întocmirii respectivului proces-verbal de control.

Astfel, în procesul efectuării controlului, inspectorii au încălcat mai multe dispoziții din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr. 131 din 8 iunie 2012. Conform art. 24 alin. (1) din Lege, în procesul efectuării controlului, inspectorul este obligat să pună la dispoziția persoanei supuse controlului în formă electronică ori pe suport de hârtie toate documentele normative și actele normative ce vor fi utilizate în cadrul controlului și în a căror bază se efectuează controlul; să aprecieze obiectiv și echidistant toate aspectele ce țin de efectuarea controlului; să înainteze la procesul-verbal de control orice documente sau copii ale acestora și explicații în scris ale persoanei supuse controlului și/sau ale angajaților acesteia. De către inspectorii nu au fost prezentate mai multe acte care au stat la baza efectuării controlului și în baza cărora s-ar fi stabilit încălcările admise de către societatea reclamantă, în acest sens fiind esențial de indicat următoarele încălcări admise în procesul efectuării controlului: - Nu a fost prezentă schema de control, planul topografic în baza căruia s-a constatat volumul total al rocilor de decopertă stâncoasă care, după cum se indică în procesul-verbal de control a fost exploatată în afara dreptului de folosire; - În conținutul procesului-verbal de control din 15 martie 2019 nu este specificat modelul aparatului (instrumentului) cu care s-au efectuat măsurările topografice, la procesul-verbal nu este anexat certificatul metrologic, or inspectorii aveau obligația de a prezenta reprezentantului societății acte confirmative privind instrumentele și utilajele folosite, starea de funcționare a acestora și faptul că sunt atestate metrologic și corespund tuturor condițiilor stabilite pentru ca acestea să fie utilizate la efectuarea controlului. În raportul cu privire la rezultatele investigațiilor geologice este indicat aparatul cu care s-au efectuat măsurările topografice, însă Raportul cu privire la rezultatele investigațiilor geologice a fost întocmit la 26 martie 2019 și înregistrat cu nr. 009, întocmit cu mult mai târziu decât data când a fost efectuat controlul.

A mai adăugat că deși acesta este specificat în procesul-verbal de control din 15 martie 2019, raportul nu a fost prezentat reprezentantului societății, iar confirmare servește și faptul că respectivul raport a fost întocmit abia la 26 martie 2019, adică la momentul întocmirii procesului-verbal de control din 15 martie 2019, acest raport nici nu exista,

astfel nu s-a adus la cunoștință informația despre aparatul utilizat la măsurările topografice, după cum se menționează în decizia Consiliului pentru Soluționarea Disputelor din 23 mai 2019. În procesul măsurărilor topografice ce au avut loc în cariera „Zăicani”, nu a fost prezent topograful minier pentru a confirma corectitudinea măsurărilor.

Reclamanta a susținut că inspectorii au încălcat prevederile art. 24 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 131 din 8 iunie 2012 și anume nu au apreciat obiectiv și echidistant toate aspectele ce țin de efectuarea controlului. La fel, Inspectoratul pentru Protecția Mediului a transmis prin intermediul poștei electronice în adresa avocatului Borislav Babenco la data de 26 aprilie 2019, înștiințarea despre stabilirea ședinței Consiliului pentru Soluționarea Disputelor în baza cererii prealabile depuse de către societate, împreună cu mai multe acte întocmite de către inspectorat în legătură cu controlul efectuat. Anexat la mesaj a fost și procesul-verbal de control din 15 martie 2019 în care este indicat expres că Ion Cateli reprezentantul societății nu a luat cunoștință de actele la care se face referire în procesul-verbal, în special la raportul cu privire la investigațiile geologice, actul de colectare a probelor de sol din data de 7 martie 2019 nr. 5, 6, 7, și 8 de către Laboratorul serviciului operativ de investigații ecologice al Agenției de Mediu, Raportul privind evaluarea prejudiciului cauzat mediului în rezultatul extragerii nelegitime a substanțelor minerale utile, raportul privind evaluarea pierderilor producției agricole cauzate în urma scoaterii nelegitime a terenurilor din circuitul agricol. Mai mult ca atât, acesta a menționat la rubrica explicații, că nu a fost indicat modul de stabilire a suprafeței drumului de acces, la care face referire inspectoratul. Or, ultimul nu a demonstrat că reprezentantul societății a luat cunoștință de toate actele anexate la procesul-verbal de control din 15 martie 2019.

A precizat că, în procesul-verbal de control din 15 martie 2019, se indică precum că societatea a construit un drum în lipsa documentației tehnice de proiect, însă în acest sens Inspectoratul pentru Protecția Mediului nu a prezentat careva probe ce ar confirma că drumul de acces invocat în procesul-verbal de control din 15 martie 2019 a fost construit tocmai de către societate, or, cele menționate constituie doar niște alegații pur declarative care nu au o bază probantă. O altă încălcare admisă de către inspectorii este faptul că a fost depășit termenul de control stabilit prin lege. Astfel, art. 22 alin. (1) și (2) din Legea nr. 131 din 8 iunie 2012 prevede că, indiferent de temeiul invocat și de tipul controlului, acesta nu poate fi efectuat și delegația de control nu mai este valabilă la expirarea a 5 zile calendaristice de la data începerii controlului. În cazul controalelor inopinate, termenul de 5 zile poate fi prelungit cu încă 5 zile de către conducătorul organului de control în baza unei decizii motivate, care poate fi contestată de către persoana supusă controlului.

Reclamanta a remarcat că, deși în procesul-verbal de control este indicat că termenul a fost prelungit conform raportului Inspectoratului pentru Protecția Mediului, oricum constată prezența unei încălcări a prevederilor Legii nr. 131 din 8 iunie 2012, deoarece controlul a durat de la 1 martie 2019 până la 15 martie 2019 adică cu depășirea termenului de 10 zile stabilit de lege. La fel, în decizia nr. 23 mai 2019 se mai indică că prin scrisoarea nr. 230 din 6 martie 2019 administrația societății a fost înștiințată despre prelungirea termenului de efectuare a controlului cu încă 5 zile.

La acest aspect a precizat că, conform delegației de control nr. 01-DL/A-19 din 27 februarie 2019 data începerii controlului este 1 martie 2019, iar durata preconizată pentru control este de 5 zile. Respectiv, prin scrisoarea nr. 230 din 6 martie 2019 durata controlului a fost prelungită cu încă 5 zile, adică până la 10 martie 2019, însă controlul a durat până la 15 martie 2019, ce constituie o depășire vădită a termenului stabilit pentru

efectuarea controlului, or de către Inspectorat nu a mai fost emis nici un act care ar prevedea prelungirea termenului de control până la 15 martie 2019.

A susținut că la efectuarea controlului a participat și o persoană care anterior a fost angajată la societate, respectiv această persoană nu a acționat corect și obiectiv or, ultima trebuia să se abțină de a participa la control, pentru a nu încălca astfel prevederile legale și urma a fi aleasă o altă persoană care ar fi putut acționa obiectiv și imparțial în procesul de efectuare a controlului. Persoana care anterior a fost angajată este Alexandru Tambur, care a participat la efectuarea controlului în calitate de inspector principal al Direcției control geologie și resurse funciare, care a fost răspunzător de mai multe aspecte importante în stabilirea încălcărilor, or procesul-verbal de control din 15 martie 2019, schema topografică și raportul cu privire la rezultatele investigațiilor geologice nr. 009 din 26 martie 2019 au fost semnate de acesta, ca persoană responsabilă.

A comunicat că toate actele la care se face referire în procesul-verbal de control nr. 01- PV-I/A-19 din 15 martie 2019, care au stat la baza constatării încălcărilor sunt întocmite ulterior emiterii procesului-verbal și anume: raportul cu privire la rezultatele investigațiilor geologice nr. 009 din 26 martie 2019, raportul privind evaluarea prejudiciului cauzat mediului în rezultatul extragerii nelegitime a substanțelor minerale utile nr. 004 din 18 martie 2019. Or, pentru a putea constata toate încălcările indicate în procesul-verbal de control din 15 martie 2019, era necesar ca toate actele de verificare să fie întocmite anterior emiterii procesului-verbal. Astfel, numeroasele încălcări admise de către inspectorii de control, duc la nulitatea tuturor actelor întocmite pe perioada controlului efectuat la societate.

Reclamanta a notat că a luat cunoștință cu toate actele emise de către inspectorii de control, cu excepția procesului-verbal de control din 15 martie 2019, abia la data de 26 aprilie 2019, când prin intermediul poștei electronice a recepționat înștiințarea despre ședința Consiliului pentru Soluționarea Disputelor stabilită pentru data de 3 mai 2019, ora 10:30, anexate fiind și actele respective.

Societatea cu Răspundere Limitată „Rocaprund” a solicitat anularea procesului-verbal de control nr. 01-PV-I/A-19 din 15 martie 2019, și a deciziilor nr. 487 din 23 mai 2019 și nr. 04/1-05/2063 din 31 mai 2019.

Prin hotărârea din 29 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rocaprund”.

Cu respectarea dispozițiilor art. 232 din Codul administrativ, la 2 august 2021, Societatea cu Răspundere Limitată „Rocaprund” a depus apel nemotivat, iar la 20 decembrie 2021 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii instanței de fond.

Prin decizia din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rocaprund” și s-a menținut hotărârea din 29 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Întru consolidarea soluției instanțele ierarhic inferioare au reținut că, în conformitate cu delegația de control nr. 01-DL/A-19 din 27 februarie 2019 și notei de motivare din aceeași dată, a fost inițiat controlul în privința Societății cu Răspundere Limitată „Rocaprund” care gestionează zăcămintul de calcar pentru construcții ”Zăicani”.

Instanțele de judecată au notat că temei de fapt pentru efectuarea controlului a constituit petiția administratorului societății privind calcularea volumului real extras, compararea cu informația prezentată Agenției pentru Geologie și Resurse Minerale conform formularului 5-gr pe perioada ultimilor 5 ani și evaluarea după necesitate a prejudiciului cauzat mediului înconjurător. Iar, temei de drept pentru efectuarea

controlului au constituit prevederile art. 74 pct. 1) și 2) din Codul subsolului, art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, pct. 8, 9, 10 subpct. 5) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului pentru Protecția Mediului aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 548 din 13 iunie 2018. Informația respectivă fiind reflectată în delegația de control și nota de motivare la aceasta, care au fost aduse la cunoștință persoanei responsabile din cadrul Societății cu Răspundere Limitată „Rocaprund” – Ion Cateli, iar acest fapt este confirmat prin semnătura aplicată de către acesta pe exemplarul delegației de control.

Astfel, instanțele inferioare au argumentat că în conformitate cu actele menționate, la data de 1 martie 2019, în prezența reprezentantului societății - Ion Cateli, a fost efectuat controlul fizic/faptic a terenului destinat extragerii resurselor naturale, fiind constatate un șir de încălcări expuse în conținutul procesului-verbal de control nr. 01-PV-I/A-19 din 15 martie 2019. Prin urmare, autoritatea publică competentă cu efectuarea controlului, la caz a constatat că prin acțiunile/inacțiunile Societății cu Răspundere Limitată „Rocaprund” s-au încălcat prevederile art. 19 din Codul subsolului, prin nerespectarea condițiilor de bază și cele suplimentare de folosire a subsolului incluse în contractul pentru folosirea sectorului de subsol, art. 39 lit. d) prin nerespectarea cerințelor proiectului tehnic, schemelor și planurilor de dezvoltare a lucrărilor miniere, limitelor și normelor, lit. g) prin neprezentarea Fondului de stat de informații privind subsolul, date veridice despre rezervele de substanțe minerale explorate, extrase și rămase în sol, componentele conținute în ele (despre mișcarea rezervelor), art. 72, alin. (4) prin nerespectarea cerințelor de bază la folosirea rațională a protecției subsolului, art. 31 din Codul funciar nr. 828 din 25 decembrie 1991 prin neadmiterea acțiunilor negative asupra terenurilor agricole, asupra pădurilor și altor terenuri din afara hotarelor terenurilor atribuite în proprietate, posesiune și în folosință, care exploatează bogății minerale sau efectuează alte lucrări cu acțiuni negative asupra terenurilor agricole, art. 71, prin nerespectarea procedurii de schimbare a destinației și art. 79, întreținerea terenurilor și modul lor de protecție, prin decopertarea stratului fertil de sol în procesul efectuării lucrărilor de construcție, legate de distrugerea solului cu păstrarea și folosirea în scopuri de recultivare și ameliorare a terenurilor agricole.

Instanțele ierarhic inferioare au specificat că drept temei pretins pe care se bazează acțiunea deferită judecătii rezidă în presupusa încălcare de către organul care a emis procesul-verbal de control a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 131/2012 referitor la obligațiile inspectorului și anume: b) să pună la dispoziția persoanei supuse controlului, în formă electronică ori pe suport de hârtie, toate documentele normative și actele normative ce vor fi utilizate în cadrul controlului și în a căror bază se efectuează controlul; d) să aprecieze obiectiv și echidistant toate aspectele ce țin de efectuarea controlului; i) să anexeze la procesul-verbal de control orice documente sau copii ale acestora și explicații în scris ale persoanei supuse controlului și/sau ale angajaților acesteia.

În acest context, instanțele de judecată au relatat că, inspectorul Gheorghe Roșca - șeful Direcției control geologic și resurse funciare, a adus la cunoștință contra semnătură șefului de sector Ion Cateli, în cadrul Societății cu Răspundere Limitată „Rocaprund”, delegația de control nr. 01- DL/A-19 din 27 februarie 2019 în conținutul căreia sunt menționate documentele normative și actele normative ce vor fi utilizate în cadrul controlului și în a căror bază se efectuează controlul. De asemenea, în Raportul cu privire la rezultatele investigațiilor geologice, este indicat/specificat aparatul/instrumentul cu care s-au efectuat măsurările topografice și anume aceste măsurări au fost efectuate cu echipamentul GPS, model Trimble R6, nr. de serie 5203481556, buletin de verificare

metrologică nr. G-320, valabil până la 14 mai 2019, prin urmare inspectorul a apreciat obiectiv și echidistant toate aspectele ce țin de efectuarea controlului.

În aceeași ordine de idei, instanțele inferioare au precizat că la exercitarea controlului a fost prezent pe toată perioada șeful de sector Ion Cateli, care a menționat la 1 martie 2019 că în cadrul agentului economic nu există/nu dispune de registru de evidență a controalelor. Deci, reprezentantul societății „Rocaprund”, era obligat în pofida exercitării atribuțiilor de serviciu să anunțe administrația entității, despre necesitatea prezenței în cadrul controlului a topografului minier, dacă un asemenea specialist există.

Cu referire la legalitatea drumului de acces la terenul afectat de lucrări miniere, beneficiarul căruia este Societatea cu Răspundere Limitată „Rocaprund”, construit în lipsa documentației, reprezentantul societății, avocatul Borislav Babenco, a declarat în cadrul ședinței Consiliului pentru Soluționarea Disputelor, precum că agentul economic a încheiat un contract cu administrația publică locală Zăicani, r. Râșcani privind construcția/reparația unui drum de acces la zăcământ, dar probe care ar confirma acest fapt nu au fost prezentate, or, luând în considerare art. 26 din Legea nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, persoana supusă controlului este obligată să prezinte documentele și informațiile ce țin direct de obiectul controlului, solicitate de inspectorii în vederea efectuării controlului.

În partea ce ține de depășirea termenului de efectuare a controlului, instanțele de judecată au indicat că, prin scrisoarea nr. 23Q din 06 martie 2019 administrația societății „Rocaprund” a fost înștiințată despre prelungirea termenului de efectuare a controlului cu încă 5 zile. Acțiunile de control factic, în teren, au derulat la data de 1 martie 2019, iar, celelalte zile au fost efectuate activități tehnice privind efectuarea calculelor, evaluarea probelor de laborator etc, astfel, organul de control în nici o măsură nu a afectat activitatea agentului economic, prin urmare procedura de control nu a fost viciată, iar, drepturile persoanei controlate nu au fost încălcate, sau afectate.

Instanțele de judecată au mai subliniat că deși a fost invocat un motiv de conflict de interese în cadrul controlului litigios, analiza istoricului conformității persoanei juridice supuse controlului în coraport cu circumstanțele constatate în cadrul controlului, examinarea actelor emise anterior și gradului de conformare a acestuia față de cerințele legale înaintate, rezidă că nu există un conflict de interese provocat de către inspectorul Alexandru Tambur inspector principal al Direcției control geologic și resurse funciare. Inspectorul nominalizat, în activitatea sa la agentul economic nu a avut realizate sarcini legate de obiectul controlului, prin urmare, acesta constatând tehnic volumele rocilor extrase și/sau depozitate, realizând controlul instrumental cu echipamentul GPS, model Trimble R6, nr. de serie 5203481556, buletin de verificare metrologică nr. G-320, valabil până la 14 mai 2019. Mai mult, reprezentantul agentului economic în timpul controlului nu a avut obiecții referitor la inspectorul nominalizat, iar în conținutul cererii nu s-a menționat care anume impedimente a creat inspectorul Alexandru Tambur, sau prin care acțiunea a defavorizat agentul economic.

La data de 26 mai 2022, prin intermediul poștei electronice, Societatea cu Răspundere Limitată „Rocaprund”, reprezentată de avocatul Andrei Stănilă a depus recurs nemotivat, iar la 5 august 2022 a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de drept și de fapt anterior invocate, recurentul a menționat că consideră hotărârile instanțelor inferioare ca fiind

neîntemeiate, lipsite de o doză minimă de motivare privind combaterea argumentelor reclamantului.

A notat că în decizia instanței de apel este bizar faptul că motivarea (pag. 23-27) constituie o transcriere exactă, mot a mot, cu motivarea expusă de prima instanță (pag. 24-28). Însuși fiecare aliniat din decizia instanței de apel, fiecare eroare gramaticală este identică cu conținutul expus în hotărârea instanței de fond. Aspect ce reflectă încălcarea dreptului reclamantului la o hotărâre motivată, or, în motivarea deciziei instanței de apel se conțin argumentele ce derivă din cererea de chemare în judecată, care sunt diferite de cele invocate în apel, nu există nici o mențiune despre cererea de apel sau motivele invocate în aceasta, ceea ce este grav.

A susținut că urmează a se acorda atenție argumentelor indicate în cererea de apel, și anume instanța de fond nu a luat în considerare că procesul-verbal de control din 15 martie 2019 nu are la bază nici o cercetare geologică a perimetrului minier, nefiind clar cum s-a stabilit exploatarea stratului de decopertă stâncoasă în volum de 129, 88 m³.

A relevat că instanțele de fond nu au dezbătut suficient argumentul că procesul-verbal de control a fost inițiat și efectuat de facto de Alexandru Tambur, persoană care a activat în calitate de inginer topograf minier în cadrul societății, și care se află în relații ostile cu factorii de decizie din cadrul întreprinderii.

A mai afirmat că instanțele inferioare nu au combătut suficient poziția reclamantului precum că controlul a fost efectuat cu depășirea termenului de 10 zile, contrar prevederilor art. 22 alin. (1), (2) din Legea nr. 131/2012.

În concluzie, a menționat că instanțele de judecată nu au luat în considerare prevederile art. 21 alin. (2), art. 22 alin. (1), (2), art. 24 alin. (1) lit. d), art. 28 alin. (2) lit. i) din Legea nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat al activității de întreprinzător, expunând în hotărârile contestate doar argumentele convenabile soluției de respingere. Acest fapt afectează dreptul la o hotărâre motivată și drept urmare constituie temei de casare prin prisma art. 432 alin. (2) lit. a) din Codul de procedură civilă (nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată).

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 17 mai 2022, dispozitivul deciziei fiind notificat recurentului prin intermediul poștei electronice la data de 25 mai 2022 (f.d.87).

Totodată, decizia motivată din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa reprezentantului recurentului – avocatul Andrei Stănilă, prin intermediul oficiului poștal, plicul fiind returnat cu mențiunea „necunoscut” (f.d.92).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Societatea cu Răspundere Limitată „Rocaprund”, reprezentată de avocatul Andrei Stănilă, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rocaprund”, reprezentată de avocatul Andrei Stănilă, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ

al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor

respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rocaprund”, reprezentată de avocatul Andrei Stănilă.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Rocaprund”, reprezentată de avocatul Andrei Stănilă, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu